

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy, soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobce: **V. M.**, zastoupeného JUDr. Radkem Bechyně, advokátem, se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. ledna 2015, č. j. 1973/DS/2015/GL, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. července 2015, č. j. 30 A 16/2015 - 60,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

Odůvodnění:

[1] Městský úřad Trutnov (dále jen „městský úřad“) přípisem ze dne 25. dubna 2014 oznámil žalobci, že ke dni 22. dubna 2014 dosáhl celkového počtu 12 bodů v registru řidičů, a v souladu s § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v rozhodném znění, jej vyzval k odevzdání řidičského průkazu. Žalobce podal proti záznamu bodů do registru řidičů námitky, které však městský úřad zamítl rozhodnutím č. j. 2014/3720/SPR/POZ/NA ze dne 29. září 2014. Odvolání, kterým žalobce brojil proti rozhodnutí městského úřadu, zamítl žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví.

[2] Žalobce se rozhodnutí žalovaného bránil žalobou podanou ke Krajskému soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“). Krajský soud žalobu zamítl jako nedůvodnou. Nejprve uvedl, že žalobce formuloval žalobní námitky toliko v obecné rovině, což předurčuje i hloubku jejich vypořádání ze strany krajského soudu. Žalobce v tomto ohledu nekonkretizoval skutečnosti, které by měly zpochybnit splnění zákonem vyžadovaných náležitostí pokutového bloku. V obecné rovině však předmětné bloky podle krajského soudu splňují zákonné požadavky. Bloky ze dne 7. a 21. srpna 2013 shledal krajský soud zcela bez závad, bloky z 28. srpna 2012 a 22. dubna 2014 pak podle soudu vykazují jisté nedostatky, nikoliv však takového rázu, aby se staly nezpůsobilými podklady pro zápis bodů do registru řidičů.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížnosti, kterou spojil s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatel neuvedl, z jakého důvodu navrhuje, aby byl jeho kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Nejvyšší správní soud ho proto usnesením ze dne 25. srpna 2015, č. j. 6 As 191/2015 - 19, vyzval k odstranění vad návrhu na přiznání odkladného účinku tak, že uvede, z jakého důvodu navrhuje, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, a tento důvod blíže skutkově a právně konkretizuje. V podání doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 29. září 2015 stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnil tím, že mu výkonem rozhodnutí správního orgánu vznikne nenapravitelná újma způsobená ztrátou zaměstnání z důvodu pozbytí řidičského oprávnění, neboť mobilita a používání automobilu je pro výkon jeho práce nezbytná. Bez řidičského oprávnění stěžovatele není schopen svou práci vykonávat. Ztráta zaměstnání by pak pro stěžovatele představovala existenční problém, zejména s ohledem na socioekonomickou situaci panující v regionu, z něhož žalobce pochází. Dále by pro stěžovatele v případě ztráty zaměstnání představovaly nepřiměřenou zátěž také úkony spojené s navrácením řidičského oprávnění. Současně stěžovatel vyjádřil přesvědčení, že by přiznání odkladného účinku nemělo žádný vliv na práva třetích osob ani by neohrožovalo veřejný zájem, jelikož přestupky, na jejichž základě dosáhl 12 bodů, nejsou závažné a nepředstavovaly ohrožení ostatních účastníků silničního provozu.

[4] Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl toliko, že jej nepovažuje za důvodný.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci nejsou naplněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[6] Nutno nejprve podotknout, že pravidelně je odkladný účinek spojován s tzv. řádnými opravnými prostředky, např. odvoláním, kde účinky rozhodnutí správního orgánu nastávají až v okamžiku rozhodnutí o opravném prostředku. Naproti tomu u opravných prostředků mimořádných, mezi něž spadá i kasační stížnost, je přiznání odkladného účinku předmětem úvahy rozhodujícího orgánu (srov. přiměřeně usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 581/06 ze dne 11. 10. 2006, [http://nalus.usoud.cz: „Účelem \[odložení vykonatelnosti rozhodnutí\] je vytvoření časového prostoru pro posouzení ústavní stížnosti tak, aby před rozhodnutím soudu nedošlo k nevratným krokům, po nichž by se jeho rozhodování stalo jen akademickým cvičením a ochrana ústavně zaručených základních práv a svobod by byla toliko iluzorní“\).](http://nalus.usoud.cz: „Účelem [odložení vykonatelnosti rozhodnutí] je vytvoření časového prostoru pro posouzení ústavní stížnosti tak, aby před rozhodnutím soudu nedošlo k nevratným krokům, po nichž by se jeho rozhodování stalo jen akademickým cvičením a ochrana ústavně zaručených základních práv a svobod by byla toliko iluzorní“).)

[7] Podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) aplikovaného na základě § 107 odst. 1 s. ř. s. zjišťuje Nejvyšší správní soud při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti splnění zákonných předpokladů uvedených v citovaném ustanovení, tedy (1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a zároveň (2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. února 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32, dostupné na www.nssoud.cz). Stěžovatel musí konkretizovat, jakou

pokračování

újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní.

[9] Stěžovatelem uvedené důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v nyní projednávané věci nenaplní podmínky pro jeho přiznání. Stěžovatel dostatečně nespecifikoval, v čem konkrétně by v daném případě měla spočívat újma způsobená na jeho straně výkonem rozsudku krajského soudu. Stěžovatel pouze uvedl, že mobilita je nezbytná pro výkon jeho zaměstnání. Nijak ovšem nespecifikoval, o jaké zaměstnání se jedná, kdo je jeho zaměstnavatelem, na jaké pozici u zaměstnavatele pracuje a proč je pro tuto pozici používání automobilu nezbytné a nenahraditelné. Ačkoliv Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením vyzval ke konkretizaci důvodů návrhu na přiznání odkladného účinku, tvrzení stěžovatele zůstala v naprosto obecné rovině, což pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nepostačuje. Nadto stěžovatel ani zmíněná obecná tvrzení nepodložil žádnými důkazy (např. pracovní smlouvou). Nejvyšší správní soud v tomto ohledu poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti – soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[10] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel nedostal své povinnosti tvrdit a prokázat újmu, která by mu vznikla výkonem rozsudku krajského soudu. Za daných okolností by bylo nadbytečné (a s ohledem na absenci specifikace újmy ostatně i nerealizovatelné) zabývat se dalšími kroky úvah pro přiznání odkladného účinku vymezenými v bodě [7] tohoto usnesení.

[11] Se zřetelem ke všem shora uvedeným důvodům rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. tak, že se návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyhovuje.

[12] Nejvyšší správní soud konstatuje, že usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy, proto z něj nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude meritorně rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. října 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publikováno pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. října 2015

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu